

[Arbejdsministeren]

den ledige eller efterlønsmodtageren ikke må have økonomisk udbytte af aktiviteten, og at det udførte arbejde skal medføre fradrag, hvis det normalt ville være blevet udbudt som arbejde, som en ledig ville kunne udføre. Det er ud fra disse principper, man afgør konkrete sager, som altså også må blive vejledende for, i hvilket omfang og hvornår der skal ske fradrag, på samme måde som de i vejledningen nævnte eksempler.

Jeg skal ikke her nærmere kommentere det eksempel, som fru Lone Dybkjær nævnte, med stormflodsarbejdet, for der er jo tale om en konkret sag, som er afgjort af arbejdsløshedskassen, og den kan ifølge de gældende regler indbringes for arbejdsdirektoratet og for ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen, men ikke for arbejdsministeren.

Med hensyn til genbrugseksemplet skal jeg bemærke, at jeg forventer, at arbejdsdirektoratet inden for rammerne af reglerne i bekendtgørelsen af 1. marts 1982 snarest vil tage stilling hertil på baggrund af en henvendelse. Jeg har bedt arbejdsdirektoratet om at fremskynde sine overvejelser og har gjort direktoratet bekendt med det spørgsmål, fru Lone Dybkjær her har stillet, og også det svar, jeg har givet fru Lone Dybkjær her.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil takke for svaret og spørge, om ministeren ikke i forbindelse med den henvendelse kan kigge på spørgsmålet om stormflodskatastrofer. I den slags undtagelsessituationer synes jeg det må være rimeligt at man kan undgå at få trukket i dagpenge. Der er ingen tvivl om, at man ikke har nogen som helst økonomisk gevinst i den situation, og der er heller ikke nogen som helst tvivl om, at der ikke ville være tilstrækkelig arbejdskraft til at udføre arbejdet i det pågældende område. Jeg tror, der kan findes lignende eksempler, hvor det virker urimeligt, at man ikke må påtage sig hjælpearbejde. Jeg vil gerne bruge dette som udgangspunkt, netop fordi vi har talt så meget om ungdomsledigheden og om, at de unge føler sig sat uden for samfundet. Her har vi et eksempel på, at vi direkte straffer dem, hvis de går aktivt ind og hjælper til med samfundsopgaver.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg er enig med fru Lone Dybkjær i, at stormflodskatastrofer er så atypiske og så nødhjælpsprægede situationer, at man ikke kan sige, at der er de store omgængelsesmuligheder. Jeg vil på den baggrund gøre arbejdsdirektoratet opmærksomt på den diskussion, vi har haft her, med henblik på, om man kan overveje at inddrage dette, for jeg synes, at der i sådanne nødhjælpssituationer ikke kan blive tale om afgrænsningsproblemer eller misbrug i forhold til andre situationer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 733

7) Til *arbejdsministeren* af:

Lone Dybkjær (RV):

»Hvor mange efterlønsmodtagere, der inden 1. januar 1983 er gået på efterløn, er blevet ramt af bekendtgørelse nr. 138, der blev udsendt den 31. marts 1982 med ikrafttræden 1. januar 1983?«

Skriftlig begrundelse

En række efterlønsmodtagere får med udgangspunkt i ovennævnte bekendtgørelse en brat nedgang i indtægterne, enten fordi deres ordning består af pension og efterlønsbidrag, eller fordi de 200 timers arbejde, de kan have, reelt er et indtægtsloft og ikke et timeloft.

Personer, der er gået på efterløn inden 31. marts 1982, har i hvert fald ikke kunnet forudse den nævnte ændring, og der vil derfor i disse tilfælde være tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft med negativ virkning for en række personer.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Indledningsvis vil jeg gerne ridse baggrunden op for bekendtgørelse nr. 138 af 31. marts 1982 om fastsættelse af omregnings-sats.

Indtil 1. januar 1983 har omregningssatsen i de fleste arbejdsløshedskasser svaret til den gennemsnitlige timeløn inden for de pågældende arbejdsløshedskassers faglige område. Enkelte kasser har dog anvendt en omregningssats, som har været beregnet i forhold til det enkelte medlems dagløn. Det har i praksis medført, at der for lige store pensioner er foretaget forskellige fradrag i efterløn-